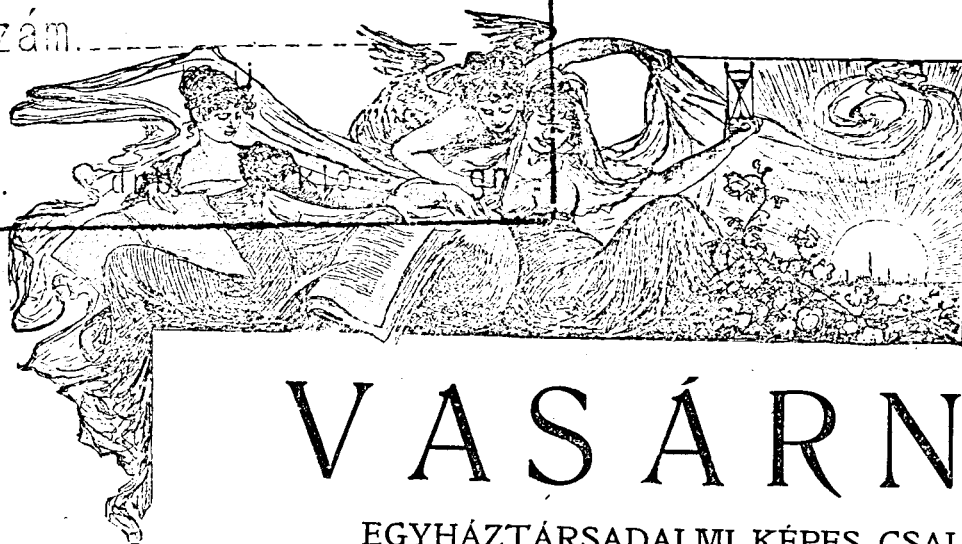

szám.

Mell.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 hová a lapba szánt kéziratok
 — reklamációk és —
 előfizetési pénzek küldendők
 — Maros-Vásárhely, —
 Szentgyörgy utca 9. szám.
 — ev. ref. lelkészi lakás. —

VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
 ev. ref. lelkész.
 TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
 ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
 Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
 „Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
 minden vasárnap egy iven.
 ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
 Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

A talentumok.

Gondolkoztál-e valaha azon, kedves olvasóm, hogy honnan van az, hogy karácsony ünnepe a téli zord napokra, nagypéntek pedig az ébredező természet napsugaras idejére esik? Isten véghetetlen nagy szeretetének bölcs rendelkezése ez. Mikor a természet külső látszat szerint örök álmra hajtja fejét, mikor lépten nyomon az elmulás, pusztulás és megsemmisülés kétségbeejtő képeivel találkozunk, mikor a sárguló fűszál és a lombjától megfosztott hatalmas tölgy egyaránt azzal köszönt, hogy memento mori, (jusson eszedbe, hogy meg kell halni); akkor ünnepeljük Üdvevitőnknek születési napját, akkor telik meg lelkünk annak érzetével, hogy közel van Istennek országa, az örök élet.

És tavasszal, midőn a bűvő fűszál, a fakadó rügy, az enyhe szellő és az élő lények milliárdjai a lüktető, pezsgő életet hirdetik, nagypéntek van. A mosolygó halmok, napsugaras rétek bűbajos keretében áll a Golgotha hegye, rajta a kereszt, Jézus Krisztusnak kiszendített testével. Mint a koporsószögekre hulló kalapácsütések úgy hangzanak lelkünkben vissza a Megváltónak a keresztfán mondott szavai. És újra meg újra halljuk: jusson eszedbe, hogy meg kell halni.

Kedves olvasó! érzed-e azt, hogy itt nem a véletlenek szeszélyes játékával van dolgod, hanem egy bölcs hatalomnak szeretetteljes gondozásával, gondviselésével? Mikor erőtlenségednek, mulandóságodnak ezer és millió jeleire kétségbe esnél, örömhirt hallsz az égből, hogy ne félj, hogy megszületett számodra a Megváltó. Midőn hatalmadnak, gazdagságodnak és szépségednek gonosz ármányától elragadtatva Istentől is megfélemedne, keresztfára kell szemedet függesztened és kevélykedő szivedet megfeddi az intés: „El ne bizakodjál, hanem félj!”

Ismétlem kérdésemet; érzed-e, látod-e lelki szemeddel e bölcs rendelkezésben Istennek akaratát, Istennek szeretetét? Vagy pedig konok a szived, süket a lelked? Ne térj ki, kedves olvasóm, e kérdés elől, mert ez nagyon fontos és felvetése sohasem jogosabb mint épen most az adventi napokban.

Isten gondoskodott arról, hogy bennünk meglegyen az érzés az ő mélységes titkai iránt; ezek az érzések, az isteni titkok iránti fogékonyság, azok a talentumok, melynek gondozását az Úr reánk bizta. Milyen boldog az az ember, ki a reá bizott talentumokat hiven megőrizte, sőt még gyarapította is. Oh de milyen borzasztó, milyen kétségbeejtő az a tény, hogy ezeknek száma ama szoros kapunak utján

is alig-alig észrevehető, míg ama széles út sem elég széles azok számára, kik a reájuk bizott talentumokat nemcsak hogy nem gyarapították, hanem a mindennapi élet vásári zajában könnyelműen elvesztegették hiú reményekért, muló örömkért. Hűtlen sáfarkodásukért mi lenne a jutalmuk más, mint késő bánat?!

Ha te is ezek között tolongsz, kedves olvasóm, úgy kérlek, állj meg utadon; próbáld visszaszerezni az elvesztett és könnyelműen elpredált talentumokat. Sivár, rideg lényedet melegitse, hevítse újra az a mély, megmagyarázhatatlan érzés, melylyel Istennek titkait megérted és imádod. Hulljon le lelkedről a közönynek bilincse, szemedről lelki vakságnak hályoga, füledből olvadjon el a hitelenségnek viasza, hogy megértenéd a jó akaratot és békességet, melyet angyalok hirdetnek, hogy látnád a világoosságot, mely az égből árad a földre, hogy hallanád a szózatot: „Dicsőség a magasságos mennyekben Istennek...!” Ha mindezt Isten kegyelméből és saját akaratoddal megteszed, úgy méltóan fogod Megváltónk születési napját megünnepelni, úgy érezni fogod a megváltásnak örömeit és boldogságát és karácsony ünnepe rád nézve nem lesz egy három napos munkaszünet, hanem örök életnek forrása.

Paál Gusztáv.

Krónika.

Küzdelem a pápaság ellen.

Alig volt ország, a melyben a katolikus pápaság olyan nagy befolyást gyakorolt volna az állami életre, mint a szabad s köztársasági kormány-formában élő Franciaországban. Az állami, társadalmi, egyházi, iskolai, ipari, kereskedelmi-élet, egy szóval a közélet minden ága-boga hatalmaskodásuk, jobban mondva önkényük alatt nyögött. A melyhez még az is hozzájárult, hogy a pápa: a római katolikus főpapság és egynémely külföldi királyi udvar és nagykövet közremunkálása következtében, még az állam belső ügyeibe is beavatkozott. Ezt tetetözte az a körülmény, hogy a francia klérus igen nagy része, állandóan a francia nemzet ellenségeivel cimborázott s annak szekerét tolta a köztársasági eszmék és kormány rovására. A francia nép ezt tűrte a míg lehetett, de végre is betelt a pohár s a hatalmas, erős, öntudatra ébredt köztársaság megízente a pápának, hogy: mint a pápista egyház feje foglalkozék egyházi dolgaival;

dolgozzék a katolikus népek felvilágosításán, az egyház szegényeinek támogatásán, az igazi keresztyén miveltség fejlesztésén s ne avatkozzék egy tőle nem függő birodalom belső ügyeibe és hogy hasonlóra utasítsa papjait is, mert ha nem: megvonja tőlük az államsegélyt s csakis egyesületi alapon engedni szeretni az egyházi életet. Erre a pápa tombolni kezdett haragjában. Megízente papságának, hogy ne engedelmessédjék nemzete törvényinek s ekkor a francia kormány még egy határidőt tűzött ki azért, hogy a pápaság észre térjen, hogy rájöjjön arra az igazságra, miszerint a római pápa nem mindenható a népek és országok sorsa felett, hanem pap; mint ilyen első a hasonlók között; egyházának első embere; de hogy idegen országok belső ügyeibe beavatkozzék: az a középkor pápai törekvéseire emlékeztető hatalmi tulajdonság.

A béke és szeretet világi birodalma, a római pápaság így üzenté meg a végleges és döntő háborút Franciaországnak. Deczember hó 11 én járt le a határidő és az állam és egyház elválása immár befejezett tény. A pápaság semmiféle állami funkcióban többé részt nem vehet s kell hogy csak hivatását töltsse be s csupán a vallással foglalkozzék s ne politizáljon. Tanító lehet csak, a lelki vigasztalásra szorulóknak gyámoltója, de mint egyes politikai elvek előharcosa, mint izgató szövetkezet megszűnt lenni és se állami dísz, se állami pénzt nem kap. Tarisa el Róma, fizesse a Vatikán és a Pápa. Az istentisztelet Franciaországban ezentúl a gyülekezési jog törvényei alá esik s a pápaság külön hatalma, tradíciójának évezredes miszticizmusa szertefoszlik. *Fáj ez a pápaságnak, mert a tömjén és dús gazdag birtokok urai már tudják a nagy történelmi tanulságot hogy ami Párisban és Franciaországban ma történik, az ötven vagy száz esztendő múlva meghódítja az egész Európát* és eljön az az idő, mikor a pápaság mint politikai testület, minden hatalmát és befolyását elveszti egész Európában. Jól tudja ezt Róma s nemcsak a harangokat kongatja meg, de mint a régi, híres és hírhedt pápák idejében, megfújja a harci harsonákat, fegyverbe szólítja a pápaságot s proklamálja a háborút. A pápa rendeletet bocsátott ki, amely megtiltotta a pápaságnak, hogy az istentiszteletet a gyülekezési jog törvényei alá tartozónak tartsák s hogy bejelentsek az állami hatóságoknak, és hogy egyházi funkciókat külső díszszel ne végezzenek a míg a reájuk hozott törvényt meg nem változtatják.

Franciaország azonban ettől nem fél. Szabad és független akar és fog is maradni minden idegen befolyástól.

Azonban istenem! mi lesz velünk, hogy ha Franciaországban zsiros fazakait elvesztett szerzetesek, barátok, apácák fekete serege tovább is felénk tartja utját?!

Jól fogunk kinézni!

A magyar megy Amerikába s helyébe jön Galliczia és Lengyelország felől a kazár-zsidó, Franciaország felől a pápista szerzetes, a jezsuita had . . . Mi lesz Magyarországból?! . . .

A református egyesületi életről.

I.

Ujból és újból elő kell, hogy vegyünk e kérdést, mert ennek tisztázása nélkül egyházi életünk fellendítése, csak pusztá vágy és tartalom nélkül való sóvárgás. Miért nem tudunk mi reformátusok soha, sehol fellépni azzal a nyomatékos súlylával, erkölcsi erővel a melylyel létszámunk s a református szellem hódító, mindeneket megnyerő ereje, hatása alatt jelenhetnének meg az élet különböző helyzeteiben? Feleletem egyszerű: mert nálunk szó sincs egyház-egyesületi életről, olyan társas-életről, a melynek jótékony eredménye lehetne az evang. reform. keresztyén vallás erkölcsi öntudat és az egyházi összetartozás érzésének ápolása, a református hit és egyházi-élet erősítése az egyházi és világi elemnek; egyházunk isteni küldetéséből folyó föladatainak megoldhatása által követelt közös munkára tömörítése.

Valami sajtóságon nyomasztó közöny ült a lelkekre s ha itt-ott, egy-egy mozgalom indul meg az egyesületi ügy érdekében, azt mindjárt lekicsinyli, vagy a tétlenkedés, vagy az irigykedő nagyképűsködés, a mely hazug jelszóval akarja elhitetni az emberekkel, hogy általában a protestantizmussal, de különösbbe a református egyházzal és főleg a magyar református szellemmel nem fér össze az egyesületi tevékenykedés.

Nekünk, a kik ismerjük azokat a titkos rugókat, a melyek arra igyekeznek, hogy hamis jelszavakkal eltérítsék népünket és főleg annak vezetőit a lelkesi kart az egyesületi tevékenykedéstől — nem szabad engednünk. És nemcsak a gondolatok, eszmék hangoztatásával, hanem a cselekedetek mindeneget meggyőző fenséges erejével kell tömörülnünk, mert magasztos a cél és akarat, mely sokunkat lelkesít, hogy megértve egymást, megbecsülve egymást, szent vallásunk isteni fényénél buzdítsunk, lelkesítsünk, de főleg cselekedjünk, hogy az igazi evangéliumi keresztyén megújulás zászlóját győzelemre vigyük: Az igazi evangéliumi keresztyén megújulás pedig elsősorban azon egyházak egyesületi és egyúttal gyülekezeti életének felvirágoztatásában rejlik, a mely egyházak az Úr Jézus Krisztus evangéliuma alapján állanak. Ilyen a magyar evangélium szerint reformált egyház, a melynek egyik kiválóan jelentős részét képezzük mi, a kik az egyházi territorialis viszonyok és történelmi fejlődésünk alapján: az erdélyi evangélium szerint reformált anyaszentegyház tagjainak valljuk

magunkat. Azt nem mondhatjuk, hogy teljesen tanácstalanul állanánk, habár a kezdet-kezdetén is érezzük és látjuk magunkat. Nem állunk tanácstalanul, mert tanulhatunk közvetlen közelből, az erdélyrészi szász nemzetiségű ágostai evangélikus testvérektől és példát vehetünk — sajnos — a magyar katolicizmus egyház-egyesületi munkásságából és tevékenykedéséből arra, hogy buzgó hittel, ernyedetlen szorgalommal és kitartó bátorsággal nálunk is keresztülvihető mindaz, a mi alapja lehet egészséges, élet-erős megújulásunknak. Jegyezzük meg, hogy helyes egyház-egyesületi, illetőleg egyháztársadalmi élet csakis a hitélet talaján remélhető és alapját mindenkor az egyházi társulatok és egyesületek képezik. A műveltség kezdő korában — mint Kölcsey mondja — minden intézmény a vallás karjain jelent meg és foglalt tért az emberi társadalomban, tudomány, költészet, zene és egyáltalán minden magasabb életnyilatkozatnak a vallásos áhitat adott létet erőt és fennmaradást. Ez a körülmény mutat követendő példát, hogy a reformátusok szervezkedésének is szoros kapcsolatban kell állania a vallásos étellel, az Isten egyházával.

Az első keresztyének példája legyen kiinduló pontunk és alapja a mi szervezkedésünknek is, hogy a mint egy nagy család tagjai egyesülve hitben, egyesülve maradjunk hazaszeretetben, polgári erényeink gyakorlásában. Ha minket egyesületi tevékenykedésünkben nem a tiszta evangéliumi buzgóság és odaadás, nem a hitnek azon közös gyakorlata és nyilvánulása vezet, ami vezette az első keresztyéneket, úgy a mi lelkesedésünk csak szalmaláng, mely az érdekek legelső összeütközésénél szétválaszt, pártokra oszt és minden buzgalmunkat megsemmisíti.

Azt mondtam az előbb, hogy az egyesületi élet megvalósítására való igyekezetünkben nem állunk tanácstalanul s hivatkoztam körülünk tapasztalható eredményekre azokkal szemben, a kik az egyesületi törekvéseknek részint a protestantizmus szellemére, részint a magyar természetre hivatkozással ellenségei. Legyen szabad a kétkedőkkel s kicsinylőkkel szemben a külföldi protestáns egyház egyesületi-életére és tevékenykedésére hivatkozzom, a mely mind áldott tanúságtétel arra, hogy a gyülekezeti élet és egyház-egyesületi tevékenykedés nem protestáns ellenes, hanem az egyszerű és tiszta evangélium követelménye. És ha figyetemmel kísérik a mai időkben napról-napra nagyobb erőszakoskodással és hova tovább több követelményekkel fellépő katolicizmust, látni fogjuk, hogy erejét, öntudatát egyesületi életéből meríti, a melynek tevékenykedése különösen azon helyeken erőteljesebb és hatásosabb, a hol az egyházi társulatok révén a hitélet már virágzásban volt. Magam, régóta figyelem ez irányu működésüket s ezért bizonyos tapasztalatok révén mutathatok rá, hogy: az eucharisztikus, a rózsafüzér és

Jézus szent-szive stb. társulatoknak létezése mutatja azt a vezérfonalat, mely összes tevékenységük és elért eredményeik szálait kezünkbe szolgáltatja a katolikus körök, legényegyletek, keresztény fogyasztási, munkás stb. egyesületek alapítására s ezeknek virágzására.

A mi a magyar katolikus egyházban kivihető és lehetséges, miért volna lehetetlen a magyar református egyházban, a mely nem tesz különbséget hívei között, a mely a tiszta demokrácia egyháza s a mely a szent nép és királyi papság elve alapján, a híveket az egyházi tevékenységből s az egyesületi élet hatása alatt keletkező s folyó egyháztársadalmi munkából nemhogy kizárná, de bevonja.

A református egyház egyesületi életéről szólván, tudnunk kell, hogy annak annyi ága van és lehet a hány alkalom és helyes mód van az egyesülésre, tömörülésre, de jegyezzük meg jól, nem — egyleteskedésre!

Ezek közül most háromra mutatok, mint olyanra, a melyet minél szélesebb tevékenykedési körünkbe felvenni multhatatlan kötelességünkül tekintek; ilyenek: a református nőegyletek, a református ifjúsági illetőleg legényegyletek és a református munkás egyesületek szervezése.

Tóthfalusi József.

Egyháztársadalmi élet.

— **Egyháztársadalmi élet Maros-Vásárhelyt.** A nagytemplom építési ügye, daczára a télre fordult időnek szépen halad előre. A közeli napokban, az építkezést felülvizsgáltatta az Országos műemlékek fentartó bizottsága, Sztéhló Ottó műépítészszel, a ki az építés módja s a tett intézkedések felett a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott. A templom fűtésre s esetleg villanyvilágításra is be lesz rendezve, hogy a hétköznapi délutáni istentiszteletek oly időben legyenek ezután megtarthatók, mikor a munkás és főképp iparos osztály napi terheit lerakta válláról s Istennek szentelheti magát. Az egyházi felolvasások tartása a karácsonyi ünnepekkel veendi kezdetét s nagypéntekig tartanak el.

Felolvasó esték Brassóban. A brassói ev. ref. egyházközség nagytermében, e hó 1-én megkezdődtek a felolvasó esték. Már az első alkalommal is nagy közönség hallgatta végig Péchy Árpád lelkész tanulságos, szép felolvasását, melyben „Mit olvasunk“ czim alatt tárgyalta a közművelődés szükségét, a jó könyvek olvasásának hasznát, úgy a nemzeti öntudat, mint a vallás erkölcsi közélet helyes irányu fejlődése szempontjából. Az estély többi pontját ének-,szavaltat- és zeneszámok töltötték ki. A második felolvasó estély december 8 án volt a következő műsorról: 1. Zsoltárt énekelt. harmonium kísérettel az ifjúsági énekkar. Szavaltta Pataki Anka Vörösmarti Mihály „Szegény asszony könyve“ című költeményét. 3. Az ifjúsági vegyeskar énekelt, Vargha László karnagy vezetése mellett „Kövessd a Jézust“ cz. egyházi dalt. 4. Felolvasott Péchy Árpád lelkész

„A babonáról“, rámutatott annak eredetére. káros következményeire és romboló hatását több szembezőkő példával illusztrálta 5. Szavalt Kiss Zsigmond. 6. Záró éneket énekelt az ifjúsági énekar. A következő felolvasás 15 én lesz. Lelkésznek ez évben is sikerült a társadalom több kiváló egyházi és világi szakemberét felolvasások tartására megnyerni. Epen, mert vallási és társadalmi kérdésekről és bizonyos rendszerességgel történnek e felolvasások, oly nagy irántuk az érdeklődés, hogy ma holnap a tágas gyülekezeti nagyterem szűknek bizonyul a felolvasások megtartására. Erre való tekintetből is, a ref. templom már fűtésre és gazvilágításra berendeztetett. hogy majd itt tartassanak meg a teli időszakban a nép lelki és értelmi felvilágosítására szánt, ez áldásos összejövetelek.

KERESLEK URAM!

Kereslek Uram, kit imámban
Édes Atyámnak nevezlek;
Mert a lelkem szállása lett már
Sok égő, fájó sebeknek;
A testem is rég' sorvadóban,
Itt van a temető közel —
Kereslek, Uram, édes Atyám,
Oh, gyógyíts meg. jövel, jövel!

... Nagyon szép, derült volt a reggel
Mikor én utamra keltem
S aztán beborult és utamban
Nagyon sok tövisre lettem.
Ezért háborog úgy a lelkem,
Mint a vihar verte tenger ...
Atyám ki jó s hatalmas vagy
Jövel, jövel s csendesítsd el!

A sok, sok lelki szenvedéstől
Testem is rég sorvadóban,
Utammal már a végén járok,
A nagy részét már leróttam,
Ha majd a végső küzdelemben
Meglep valami félelem,
Oh, szólj Atyám és erősíts meg,
Hogy ott is ott vagy én velem!

Mi bennem por, annak nyugalmat
Ad a föld, honnan vétetett;
Biztass, Atyám, hogy Te magadhoz
Veszed megtépett lelkemet.
S rajta a sok, sok égő sebet,
Mindet, mindet bekötözöd
És adsz a Te égi hazádban
Örökké tartó örömet!

G. Diószeghy Mór.

A szeretet ne legyen tettetés. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz.

Róm. 12, 9.

Református nő-egylet kérdéséhez.

Már több ízben szólottunk egyházközségeinkben a nőegyletek szervezésének szükségéről. Tudjuk, hogy sokfelé meg is van az erre való hajlandóság, de nincs kéznél alapszabály-minta, vagy ezt pótló utmutatás s így a nemes igyekezet addig vár, vár, a míg az egész abba marad.

Az érdeklődők tájékozásául itt közöljük a marosvásárhelyi ev. ref. egyházközség védnöksége alatt működő „Bethlen Kata” nő-egylet szabályzatát, amely az országos Lorántffy Zsuzsánna egylet szabályai alapján készült.

Kiki módosíthatja a helyi viszonyok és követelmények szerint oly munkakört szabva meg, ami éppen azon egyházközségben legszükségesebb, ahol megalapítják az új reform. egyletet.

Mi csak egyet kérünk; azt, hogy buzgó egyházi vezetőink, vegyék szívükre az intést s mielőbb adjanak alkalmat református asszonyainknak és leányainknak az egyházi életben való munkás, áldásos tevékenykedésre.

I. Szakasz.

Az egylet czime, czélja és eszközei.

1. §. *Czim és székhely.* Az egylet czime: „Bethlen Kata Egylet”. Székhelye: Maros Vásárhely.

2. §. *Az egylet czélja.* Az egylet czélja a marosvásárhelyi ref. egyház által fentartott leányiskolák lehető segélyezése s anyagi támogatása mellett, a kereszty n könyörülő szeretet gyakorlása és az evangyéliumi keresztyén vallás-erkölcsi élet felvirágoztatása, különösen a nők között.

3. §. *Eszközök.* Az egylet czéljainak elérésére szolgálnak: 1., az egylet jövedelmei, a tagok járulékaiból s másnemű adományokból; az alapítványok, vagy tőkésítendő adományok kamataiból. 2., az egylet tagjai által varrott, vagy készített ruhák s az egyletnek adott, vagy ezáltal vett élelmiszerek kiosztása; 3., a szegények meglátogatása; 4., a jóra való, evangyéliumi szellemű irodalmi művek elajándékozása, esetleg kiadása; 5., felolvasások tartása, különösen a nők részére; 6., az egylet által szervezendő női énekkar.

II. Szakasz.

Az egylet tagjai.

4. §. *A tagokról általában.* Az egylet tagjává lehet minden nő, akit a választmány tagul felvesz.

5. §. *A tagok minősége és kötelességei.* A tagok négyfélék. u. m a) alapító tagok, akik az egylet pénztárába egyszer mindenkorra legalább 100 koronát fizetnek; b) rendes tagok, kik havonként legalább 60 fillért fizetnek; c) pártoló tagok, kik évenként

bizonyos összeggel járulnak az egylet czéljaihoz. A tagok kötelesek az önként elvállalt munkát végezni, tagsági díjaikat pontosan befizetni s örködni, hogy az egyesület komoly és határozott keresztyén szellemen vezettessék. A tagsági kötelezettség öt évre terjed. — Férfiak csak alapító és pártoló tagok lehetnek.

6. §. *A tagok jogai.* A tagok általában a közgyűlésen tanácskozási- és szavazati joggal bírnak, de az igazgató-választmányba csak női alapító- és rendes tagok választhatók.

III. Szakasz.

Az egylet szervezete.

7. §. *Az egylet szervezetéről általában.* Az egylet ügyeit a közgyűlés s az ez által választott igazgató-választmány vezeti. A választmány tagjai: 1., az elnök, 2., az alelnök, 3., a titkár, 4., a pénztáros, 5., a segélyezni és támogatni czélzott iskolák gondnokai és 6., ezeken kívül 20 választmányi tagból és a választmány kebeléből alakított legalább 6 tagu intéző (terjesztő) bizottságból áll. A választmányi tagok száma a szükséghez képest, a közgyűlés által emelhető. Úgy a tisztviselők, mint a választmányi tagok a közgyűlés által 3 évre választatnak. Az egylet védnökeül, a marosvásárhelyi ref. egyházközséget ismeri el s azért működéséről ezen egyház tanácsának rendesen jelentést tesz s ennek utmutatásait figyelembe veszi.

8. §. *Az elnök és az alelnök hatásköre.* Az elnök vezeti a közgyűlés és a választmány tanácskozásait, képviseli az egyletet más testületek hatóságokkal szemben; rendkívüli fontos és sürgős esetekben joga van rendkívüli közgyűlést összehívni. Az alelnök az elnök akadályoztatása esetén végzi az elnöki teendőket.

9. §. *A titkár teendője.* A titkár vezeti a jegyzőkönyveket, végzi az egylet mindennemű írásbeli munkálatait, az elnökkel egyetértőleg közzé teszi az egyesületre vonatkozó hirdetményeket és gondoskodik alkalmas felolvasásokról.

10. §. *A pénztárnok teendője.* A pénztáros átveszi a járulékokat, illetőleg adományokat, kezeli a nyert utasításokhoz képest az egyesület pénzeit, az elnök felhatalmazására végzi a bevásárlásokat, kifizeti a kifizetendő összegeket. A pénztáros köteles egyszer évenként a közgyűlésnek, a választmány kívánataira pedig annak bármikor a számadást bemutatni.

(Folyt. köv.)

Igyekezéssel olyan munkás lenni, a ki nem szegényli a munkát.

2. Tim. 2. 12.

A bölcs asszony építi a házat.

Péld. 14. 1.

Isten igéje.

„Vajha leszakítanád az egeket és leszállnál!“...

Esaias 64. 1. s. köv.

„Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet . . . Magas hegyre menj fel te, örömmondó Sion; emeld fel szódat magasan te, örömmondó Jeruzsálem. Imhol jő a ti Istenetek! Tisztítsátok útát. Egyengessétek meg a pusztában a mi Istenünknek útát.“ (És. Mo. r.)

Magasztos, de nehéz pályája kezdetén a vigasz emez evangéliumával kiált fel az ó-szövetség evangélistája, a babiloni fogság nagy Névtelenje, az Advent egy profétája. A vigasz e szózatára volt szüksége az ő sötét világának. Hiszen hazája földje megérészült honfitársaitársai vérenek bőségétől; ifjai, erős férfiai levágvá, mint a letarolt libáni cédrus; kik még élnek, egykedvűen számlálgatják a babiloni vizeknél a lassan tova tűnő napokat; szüzei meggyalázva, gyászruhában kószálnak, miként kószalevél az ősi pusztaságban; az anyák a templom romjaival borított Sion körül hajtogatják: boldogak a meddők és a méhek, melyek nem szültek. Ez a sötét világ szülte a nagy Névtelent. Ennek kiáltja oda ifjai lelkesedéssel: Vigasztaljátok az én népemet. Kiáltások: ne féljete Judá városi! Jő a ti Istenetek!

És várták Isai sarját. Epedve várták a Dávid házából fakadt csemetét. A Messiás. A nagy Névtelen is várta. Intett. Feddett. Dorgált. Biztatott. Vigasztalt. Panasza rendített. Haragja sujtott. Fenyegése vért fagyasztott. Vigasztaló szava üdítet, erőt adott; diadalmát ígért.

És teltek az évek. És a szabadító nem jött. Az advent csak Advent maradt. A nagy proféta megvénhedt ember lett. Reszkető újjai nem kezelték már oly biztonsággal a hárfa zöngő hurjait. Hangjának csengése eltompult. Alakja megroskadt. Tekintete révedező lett. Már-már ő is a babiloni vizek szomorú füzei alatt kereste sirhelyét. Talán reménysége is megfoghatkozott, hogy megláthassa valaha, miként vezeti haza a számkivetett népet ama szabadító, hogy felépítse az új Jeruzsálemet; hogy igazságban úgy megszilárduljon, ha ki ellene táborozik, elbukik; szerszám vele szemben nem boldogul, mely vele perbe száll (54 r.) — mint szól az ígért. Hol a remény bizonyossága; hol az ifjúi ihlet és lángoló türelmetlenség, mely bele kiáltja a még mindig sötét, mindig szabadításra váró, mindig büntől gyötört világba: Vigasztaljátok, vigasztaljátok az én népemet! Kiáltások: Jő a ti Istenetek!

Protécia helyett imádságot susognak az agg Névtelen remegő ajkai. Bünbánattal teljes, alázatos hangú adventi imádságot: melynek végén feltör még egyszer az egykor ifjú proféta látnoki türelmetlensége. Ám halljuk:

Elhagytuk útadat óh Jehova; olyanok lettünk, mint a tisztátalan ruha. Eltévelyedtünk; nem ismerünk. Mintha fölöttünk nem uralkodtál volna eleitől fogva.

Nincsen, ki segítségül hívna népedet. Nincsen, ki indulna követni tégedet Lehullunk, bizony le, mint a fák levele. Álnokságunk szele, pusztító szélvész el sodornak minket.

Szentséged városi akárcsak a pusztá; miként a sivatag a szent Sion orma; a nagy Jeruzsálem pusztá és kietlen. Imádságunk házát, Jehova hajlékát a tűz megégette.

Elismeri szívünk és beállja nyelvünk, hogy mi csak sár vagyunk. De néped is vagyunk. Vajha azért ott fenn, a magas egeket megszakasztanád és leszállnál . . .

E mi világunk is sötét sötét világ, van benne elégedetlenség elég. Van panasz, békétlenség, Van gyalázat, erőszakoskodás, vérenek gőzölgése. Van számkivetetés a nyugalom, a békeség földjéről. Van rabság: a bűn rabsága. Van fogság: a Sátán fogsága. Nem ártatlan a gyermek; nem Isten szive szerinti az ifjú, kárhózaté a felnőtt; annak utján vánszorog az agg.

Éhes ebként marakodik a koncon a hivatlan ember; arcátlan szemtelenséggel tolokodik az érdemes elé az érdemtelen. Áruba bocsátva a hit, a meggyőződés, a becsület. Megtagadva az Isten. Hol a kiáltónak szava, hol az ifju Névtelen mennydörgő hangja, mely ennek a minden ízében beteg, vergődő büntől agyonkínzott világnak fülébe dörögje: vigasztaljátok az én népemet! Kiáltások millió és millió léleknek, városokban és falvakban: Jő a ti Istenetek!

Jő?! . . . Kinek kell? Ki várja? Ki tisztítja útját? Ki egyengeti ösvényét a pusztá szivekben; a sivár, az üres lelkekben? . . . Kevesek. Szinte senki sem.

Kik várják meg őt, a mi Istenünket, ama karácsoni csillagot; kik a rettenetes közöny ellenére is tisztogatjuk ösvényeit, ha a szizifuszi munkában elhagynak erőink, mik ifjúi tüzzel hajtattak az üdvösség sáncaira emberfeletti munkára; ha lelankad a kar, nyiljék meg az ajk és susogja az advent imádságát, a bünbánó, az alázatos hangut és végén törjön az ég felé egeket vivó erejével a váradalommal teljes kétségbeesés kiáltása:

„Vajha megszakasztanád az egeket és leszállnál!“ Ez is imádság, A nagy Névtelen hagyta örökség gyanánt.

És pedig meghallgatott imádság. Erre egykor ama karácsoni csillag derengő fénye áttörte az egeket borító, sötét bünpalástot és leszállt a földre.

. . . Szakítsd, óh szakítsd meg újra az egeket és szállj alá! . . . Várunk. Jövel!

Molnár Imre ref. lelkész.

H i r e k.

E világ országai és Isten országa.

Dániel 2. 23—49.

Mai tárgyunk egyike a legmagasztosabbaknak az egész ó-testamentumban. Isten egy nagyszerű képen feltárja a világ és annak hatalmas birodalmainak történetét és Isten országának alapítását. Nabukodonozor álmot látott, de elfe ejtette, mi volt az; annak hatása azonban megmaradt lelkében. Hiába keres a kaldeus hölcseknél felvilágosítást; e miatti bosszúságában halálra itéli őket. Dániel azonban társaival együtt az Istenhez fordul s ez megjelelti neki az álmot és annak magyarázatát. Olv. Dániel szép hálaimáját (20—23 v.)

Arany mondás: E világnak országai lettek a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi, ki mind örökön örökké uralkodik. Ján jel. 11., 15.

Oktató jegyzetek:

I. E világ országai. Külsőleg hatalmasaknak és fényeseknek látszanak mégis gyöngék és mulandók. Az embernek dicsősége olyan, mint a fűnek virága; megszárad a fű és annak virága eihull; de az Úrnak beszéde megmarad örökké. (Péter I 1., 24, 25.) Azért vegyük eszünkbe a zsolttíró intését: Ne bizzatok fejdelmekben, az embereknek fiaiban, kikben nincsen szabadításra való erő. Boldog az, kinek reménye van az ő Urában Istenében (CXLVI Zsolt. 3., 5. v.)

II. Az Isten országa. Ez nem e világból való. Onnan fölről jött hozzánk, az Úr örök Sionából. Kezdetben igénytelen kőnek látszott; de Jézus, ki e birodalmat alapította, a szöveget feje. „Én megválasztottam az én királyomat Sionon. Kérjed tőlem és adom néked a pogányokat örökségül és a földnek határait néked birodalmul“. (II. Zsolt.) És ime ezen ország növekedett és fog növekedni, mignem a Krisztus uralkodik mindeneken. Polgárai vagyunk-e az ő országának? Mikép lehetek azzá? Mivel járulhatok hozzá, hogy országa kiterjesztessék?

— **A kolozsvári református theologia** első tudori vizsgát tett növendéke. Mint az Erd. Prót. Lapban olvassuk: Ifj. Bartók György ref. lelkész és tanárjelölt afia, püspökünk fia, a múlt hó végén tudori oklevelet szerzett a kolozsvári tud. egyetemen. Az az általános elismerés, a mely/él tudós tanárai vizsgálatait elfogadták és méltatták, szép reményekre jogosít minket is. a kik a legnagyobb bizalommal nézünk a fiatal tudornak egyházunk javára és dicsőségére folytató munkássága elé

— **Tudakozzátok az Irásokat!** Egy róm. kath. templomban a harangozónak tisztogatás közben kezébe került a plébános bibliája. Kíváncsiságból fel nyitotta és olvasni kezdte azt. Észre sem vette, hogy ez alatt a sekrestye ajtaján háta mögé került a plébános. Tedd le fiam! rivallt az a harangozóra. Ki ijedtében majd elejtette a bibliát. Azt a könyvet neked nem szabad olvasni, mert úgy sem érted. A harangozó elpirulva látott ismét a takarításhoz. Hazafelé menet, utja egy református templom előtt vezetett el. A kis gyermekek akkor jöttek a vasárnapi iskolából, legtöbb hóna alatt a Bibliával.

A harangozó megszólított egy tiz esztendő kis

lányt: Hát neked már szabad olvasni a bibliát? A kis leány csodálkozva nézett rá: Hát persze, hogy szabad, hiszen maga Jézus mondta: Tudakozzátok az Irásokat! Ha akarja olvasni magának adom, nekem van még egy odahaza. Az ember elvette a könyvet s a következő Vasárnap a plébánosnak más harangozóról kellett gondoskodni.

— **A templomok városa.** Az amerikai eleven humor jellemző mellékneveket ad a nagyobb városoknak. Windy City (Chicago), Smoky City (Pittsburg). A legszebb neve mégis Brooklinnak van: a templomok városa, City of Churches, de egy statisztikns számítása szerint Brooklyn városában hétszáz ezer ember nem tartozik az egyházhoz, tehát még mindig lehet szaporítani a templomok számát. A magyar reformátusok száma Magyarország földjén mintegy két és félmillió, vajjon ha vasárnap reggel eljön, van-e ebből több mint kétszáz ezer a különböző református templomokban. A többi kétmillión felüli pedig vagy alszik, vagy iszik az Úr dicsőségére

Nem hallod Jézust kiáltani

Sok az aratni való . . .

Vajjon ki jő el munkálni?

Kevés még az arató.

Hirek az országból.

— **Kossuth Ferencz állapota.** Kossuth Ferencz állapotában az örvendetes javulás egyre tart. A beteg az elmúlt éjszakát átaludta és fájdalma is megszűnt mindazonáltal orvosa, dr. Müller Kálmán egyetemi tanár, a legnagyobb nyugalmat ajánlotta a betegnek. Kossuth állapota iránt az egész országban rendkívüli nagy az érdeklődés. Százával érkeznek naponta a levelek és táviratok, melyek a miniszter hogyléte felől kérdezősködnek. A minisztert teljes odaadással hű komornikja, Vidá István ápolja, ki egy percre sem távozik gazdája betegágya mellől.

— **A kolozsvári mandátum.** Tudvalevőleg Kolozsvár második kerületében báró Wesselényi Miklósnak koronaörre való választása miatt új választás lesz. A választást december 28-ára tűzték ki. A Kossuth-pár báró Wesselényi Ferenczet, báró Wesselényi koronaörfiát szándékszik jelölni.

— **A virilizmus eltörlése.** A kormány gyökeres reformjai között nem utolsó az az ujtás, a mely a törvényhatóságokban a virilizmus eltörlését célozza. De, hogy ez egyszerre nem történik meg az egész országban, annak tisztán nemzeti szempontból vannak meg az okai. Ugyanis azokban a vármegyékben, a melyekben a nemzetiségek mindinkább tért hódítanak, még mindig szükség van a virilizmusra. Épen azért úgy tervezte a kormány, hogy egyelőre csak a főváros területén szünteti be a virilizmust s majd, ha a nemzetiségi törvényt eltörlik vagy módzsítják, akkor rákerül a sor a vármegyei törvényhatóságokra is.

— **Az indenitás** A képviselőház tudvalevőleg elhatározta, hogy tanácskozásait holnaptól fogva egy órával meghosszabbítja. Ennek ellenére valószínű, hogy a költségvetést, a Ház, az idén már nem tudja letárgyalni. Az érdemleges ülések karácsonyig tartanak és karácsony és újév között érdemleges ülés nem lesz. Az újabb ex-lex-et a kormány hír szerint azzal akarja elhárítani, hogy rövid lejáratu, két hónapos indenitást kér.

Az alkony órákból.

— Irta: BARTHA MIKLÓS. —

Félálomban.

Bérczetön ültem.

A nap visszavert sugarai már nem piroslottak az égen, de a homályból egy-egy halvány csillag már keresztül tört volt az enyhe szürkületen. Szokatlan pihenőt tartott a természet; épen az a pillanat volt ez, midőn az éji lepkék még nem indultak szárnyalásra, de már a csóka-sereg megszűnt szeszélyes körvonalokat rajzolni a láthatárra.

A némaság kietlen és a csend véghetetlen volt. A távoli hegyek csucsai összeolvadtak a köddel és az itt-ott elterülő falvakat szeliden takarta be a nyári alkony füstje.

A nemlátásnak, a homálynak, az egyedülletnek és csendjében, a gondolatok, miként szélhajtott felhők, néma borongással vonultak végig az agyon. És mint tovább-tovább hömpölyögtek, mind inkább csodálatos alakzatokat öltöttek magukra. És minél jobban elhomályosult a láthatár és minél tárgyaltalanabb lett a merengés, bágyatagon ringatózva az ébrenlét és az álom között; a gondolat-felhők alakjai annál jobban kidomborodtak és mint óriási ködfátyol-képek vonulniak végig szemem előtt. Lelkemre e képek a látományok erejével rajzolódtak le, és benyomásaik hatása alól maig sem tudtam menekülni.

Első kép.

Ős czedrusok és óriás pálmafák között sötétlen dul a fergeteg. A villámcsapások sulya alatt sziklák repednek szét és a dühöngő orkán őserdőtét tépdél ki gyökereitől.

E fékvesztett éjszakát kékes langgal világítja meg egy szörnyű kráter kiömlő lávája. A barlangok szájánál meghunyászkodva nyöszörögnek a fenevadak.

Irtózás még nézni is az elemek és borzasztó lorradalmát.

A chaosznak és szörnyű műhelyéből két férfialak bontakozik ki, mintha egy háborgó dobta volna őket a felszínre.

Az erősebbiket Kainnak nevezte el az utókor.

A gyengébb, az ifjabb, az ártatlanabb — meghalt. A nyers erő, a hatalom, az önérdék győzedelmeskedett a gyöngédség, a szerelet és az önmelegadás fölött.

A két alak csakhamar eltűnt, de az utánuk következő véres árnyak hosszú sora az emberi nem és legendáját, az emberiném történetévé tették.

Ősapánk gyanánt Kain maradt meg.

Második kép.

Oszlopcsarnokok illatozó árnyában dőzsölnek a hizelkedők, a kegyesők, a munkátlanak, a kitarot-tak és a gyávák.

A Pharsalus téreit égető nap perzseli; az összeszekuszált füvet vér iszapolta be és a kiszendvedett hősök felett rút hollósereg kovályog

Hivány csöcselék tolong a forumon és ittasan éljenzi a koronát, mit szemfényvesztésül meg-megmutatnak neki.

Az Adriát hajónaszádok lepik el és Afrika partvidéke bujdosókkal népesül meg.

Elvesztett szabadságnak muló gyászából, elhullott hősök párolgó véréből, számüzött hazafiak sűrű sohájából — e gyászból, e könyből, e párából lomhán emelkedik föl egy fergeteg, melyet trónusnak nevez a vigyorgó cseléd.

A megfertőzött tüzhely a meggyalázott erkölcs, a kintpadra hurczolt becsület, a megvesszőzött hazafiság és az ösvények megvetett hagyománya: ime a lépcsőfok fel a trónusig.

Harmadik kép.

Izzón süt a nap és az olajfáknak nincsen árnyékuk. A lég tikkasztó, de a hegynek nincs egyetlen forrása. Golgotha csucsá sivarán mered az égnek és oldalát szürke gyászba vonja a megperzselte avar és az áthévílt kötörmelék.

A nehéz kereszt nehezen közeledik a tető felé.

Jajgató asszonyok sűrű könnyhullással rongyba burkolt férfiak vesztett reményekkel kísérik az drága fát.

Alant a városban mulat a synedrium, hetvenkedik a római katona, tombol a zsarnokság és dőzsöl a bűn

A keresztben végig csorog a Megváltó vére.

Egy ujitóval, egy elégületlennel, egy forradalmárral kevesebb — mondják a gonosztevő bírák.

Egy vértanúval, egy szenttel, egy példányképpel, egy eszménnyel több — mondják a hívők.

Meghalt: és vele eltemetjük a század minden alkatmatlanságát — mondják a hatalmasok.

Föltámad: és feleletet kér a szenvedő nőért, a gyermekekért és a megigázott népekért — mondják a jók.

Pihenjünk! — mondják a trónuson.

Reméljünk! — mondják a katakombákban.

Negyedik kép.

A bágyadt emberiséget kalapács ütések verik föl másfélezer éves álmából e hosszú alvó lomhán emelkedik föl fekhelyéről s látástól eiszkott szemét kétes bizalommal dörzsöli.

A kis ember kezében, minden ütésnél szikrát vet a kalapács, s e szikrák tüzénél bámulva látja, hogy hosszú álmának éjjelében, megbüvölt óriásként nem tett egyebet, mint köveket hordott, egy égbenyuló épülethez.

Az épület nagy, hatalmas és szilárd. Csipkézete ködbe vesz, s tornyát felhő takarja. Rendszere biztos, ivezete örökkévaló, hatása szédületes.

Mióta ember él, nem volt az elmének ennél mesteribb alkotása. Az arányok tökéletesek, az összefüggés természetes és a láncz, amelylyel a lelkek rabként vannak oda fűzve, láthatalan, mert beleolvad a zeneszó melódiájába, a festészet szineibe és mysteriumok homályába.

A kalapácsütés egyre tart, s a hatalmas épület sötét fülkéi kaczagva viszhangoznak e gyarló ember vakmerőségétől. Mit akar e szegény barát? Hiszen ez az épület nem ábránd, hanem gondolat; nem ház, hanem rendszer; nem törvény, hanem erő. Azt akarja megdönteni, amit ezerötszáz évnek okossága, számitása, rajongása és hite alkotott?

De a kalapács zaja csak nem engedi tovább aludni az emberiséget. És talpra állva így beszél;

— „Jól van: e szikrák fényénél kutassunk a komor épület rejtélyei után“.

És megtalálták a dölyföt, a népbuittást és a türelmetlenséget

Hanem az Istent nem találták meg ott.

A Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntét gyorsan és alaposan időközi süketiséget, fülfolyást, zúgást és nehézhallást megidült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 írt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-ntéza 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógy-szertárban.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.
Fióktintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyó-szentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchenyi-téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.

2. **Tőzsdéi megbízások** teljesítése.

3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételárt az intézet mérsékelt kamat mellett kölcsön adja, — akár pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyeresemény már a bevőt illeti.

4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.

5. **Arfolyam veszteség elleni biztosítás.**

6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt érték-papírok, beváltása.

7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékeltebb kamat mellett.

8. **Osztálysorsjegyek elárúsítása.**

9. **Takarékbetétek átvétele** könyvecskékre, folyó és cheque számlára.

10. **Szelvények beváltása** és új szelvényivek beszerzése.

11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.

12. **Letétek.** Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.

13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb, tűz- és betörésmentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj melletti bérbeadása.

14. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának.

15. **Kivándorlóktól érkező** pénzek, utalványok és chequek legolcsóbb beváltási helye.

Foglalozunk egyáltalán mindazzal, a mi a bank-és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk felvilágosítással és utbaigazításokkal.

A pénzváltó üzlet hivatalos órái:

délelőtt 8—1 óráig
délután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvény ársaság.
Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMESES IZŰ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalm legújabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás díszkötésben, ifjúsági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 firom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tinta, itatós papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható cikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. .ef. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI AR. BUR Maros-Vásárhely, Főtér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZE ≡

MAROS-VÁSÁRHELY SZECSENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorssajtóval,
két amerikai gyorssajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.